

A Pécsi Ítéltábla a dr. Marján Ügyvédi Iroda által képviselt **felperes neve** (címe) felperesnek - a dr. Picz Ügyvédi Iroda által képviselt **alperes neve** (címe) alperes ellen kártérítés megfizetése iránt indított perében a ... Törvényszék .../4. számú 2016. január hó 29. napján kelt ítélete ellen a felperes részéről 4. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta az alábbi

í t é l e t e t:

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatja, és kötelezi az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 napon belül 1.256.770 (egymillió-kettőszázötvenhatezer-hétszázhetven) forintot és ennek 2009. július hó 10. napjától a kifizetés napjáig a késedelemmel érintett naptári félév első napján érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű késedelmi kamatát.

A keresetet ezt meghaladóan tekinti elutasítottnak.

A felperes által az alperes részére fizetendő elsőfokú perköltség összegét 462.500 (négy százhatvankettő ezer-öt száz) forintra leszállítja.

A felperes által fizetendő illeték összegét 535.050 (öt százharmincöt ezer-öt ven) forintra leszállítja.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg az állami adóhatóság felhívására 79.950 (hetvenkilencezer-kilenc százöt ven) forint feljegyzett illetéket.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 15 napon belül 88.000 (nyolcvannyol cezer) forint másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

Felperes és alperes a 2002. október hó 15. napján kelt létesítő okirattal alapított **B. Kft.** tagjai, és önálló cégjegyzésre jogosult ügyvezetői voltak.

A **B. Kft.** és az alperes által képviselt **Q. Kft.** között 2008. január hó 10. napján „pénzkölcsön szerződés jelzálogjog alapításával” elnevezésű megállapodás jött létre, melyben a **B. Kft.** felszámolásának elkerülése érdekében a **Q. Kft.** 2008. március 31-i visszafizetési határidővel 13.000.000,- forint kölcsönt bocsátott a **B. Kft.** rendelkezésére, és felek egyidejűleg a kölcsönösszeg erejéig jelzálogjogot alapítottak a **B. Kft.** tulajdonát képező hrsz.-ú ingatlanra. A szerződést a **B. Kft.** és a **Q. Kft.** nevében is az alperes írta alá.

A **B. Kft.** és a **Q. Kft.** között 2008. július hó 4. napján újabb kölcsönszerződés jött létre 6.000.000,-

forint összegben 2008. augusztus 1. visszafizetési határidővel. Felek 6.000.000,- forint és járulékaik erejéig a **B.** Kft. tulajdonát képező hrsz.-ú ingatlanra jelzálogjogot alapítottak. A szerződést mindkét fél nevében az alperes írta alá.

A **Q.** Kft. részéről rendelkezésre bocsátott kölcsönből 17.377.311,- forint ténylegesen a **B.** Kft. hitelezőinek került kifizetésre.

A **B.** Kft. és az alperes mint egyéni vállalkozó 2008. augusztus hó 11. napján pénzkölcsön szerződést kötött jelzálogjog alapításával.

A fenti szerződésekkel megterhelt ingatlan az **E.** Kft. 742.642,- forint követelése miatt indult végrehajtási eljárásban - melybe a **Q.** Kft. mint jelzálog jogosult bekapcsolódott - árverésen, 11.450.000,- forint vételárért a **Q.** Kft. vásárolta meg, nevében az árverési vétel során az alperes járt el.

A **B.** Kft. ellen felszámolási eljárás indult, a felszámolás kezdő időpontja 2010. február hó 22. napja volt. A ... Törvényszék .../33. számú végzésével elrendelte az adós egyszerűsített felszámolását azzal az indokkal, hogy a hitelezői igények - így a felperes 5.900.000,- forint és 59.000,- forint visszaigazolt hitelezői igénye - kielégítésére vagyoni fedezet nem áll rendelkezésre. A cégbíráóság az adóst 2012. május hó 9. napjával a cégjegyzékből törölte.

A felperes módosított keresetében 3.998.689 forint és járulékaik kártérítés megfizetésére kérte kötelezni az alperest hivatkozással arra, hogy az alperes a felperes tudtán kívül kötött hitelszerződések és jelzálogszerződések révén megghiúsította a felperes hitelezői igénye kielégítését. Utalt arra, hogy az alperes taggyűlési jóváhagyás hiánya miatt semmis szerződéseket kötött, a Ptk. 221.§ (3) bekezdése megsértésével a szerződéskötés során a **B.** Kft. és **Q.** Kft. képviselőjében eljár. Hivatkozott arra, hogy az alperes korlátozott felelősségével visszaélt, ezzel a felperesnek mint tagnak kárt okozott, és kárt okozott a **B.** Kft.-nek is. Kiemelte, hogy az alperes csalárd módon megterhelte az adós vagyont, mely az ingatlan töredékáron történt árverési értékesítéséhez vezetett. Hivatkozott arra, hogy alperes a jogi személy formát lefedésként használta, saját magánvagyonára javára tevékenykedett, ez a tagokat, a társaságot és a hitelezőket megkárosította. Keresetének jogalapjaként a saját kárnál a Gt. 50.§ (1), (2) bekezdésére, a társaságot ért kárnál a Gt. 30.§ (2) és (6) bekezdésére, harmadlagosan a saját kárnál a Ptk. 339.§-ra hivatkozott. Kárként a **Q.** Kft. által a **B.** Kft. hitelezőinek kifizetett összeg (17.377.311,- forint) és az ingatlan szakértő által megállapított forgalmi értéke (21.376.000,- forint) különbözetét jelölte meg.

Az elsőfokú bíróság fellebbezéssel támadott ítéletével a felperes keresetét elutasította. Kiemelte, hogy a felperes a módosított kereset szerinti mindhárom jogcím vonatkozásában az alábbi magatartások, mulasztások miatt kérte az alperes kártérítés megfizetésére kötelezését:

1.,2.) pont: A **Q.** Kft. és **B.** Kft., illetve alperes és a **B.** Kft. között kölcsön és jelzálogszerződések megkötése taggyűlési jóváhagyás nélkül,

3.) pont: Alperes nem tájékoztatta a felperest a kölcsönszerződés megkötéséről, az ingatlan megterheléséről, a végrehajtási eljárás megindításáról, ingatlanárverésről,

4.) pont: Nem tette meg a végrehajtási eljárás ingatlanárverés megakadályozása érdekében

szükséges intézkedéseket,

5.) pont: A **Q.** Kft.a forgalmi érték alatt szerezte meg az ingatlan tulajdonjogát, ez által saját követelése kielégítésre került, míg felperes követelésére nem maradt fedezet.

Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy alperes a sérelmezett ügyleteknél - kivéve a 2008. augusztus hó 11. napján megkötött szerződést - nem tagként, hanem ügyvezetőként járt el, ezért a Gt. 50.§-a szerinti tagi felelősségi szabály nem alkalmazható. Utalt arra, hogy a 2008. augusztus hó 11. napján kelt szerződés megkötésével az alperes nem okozott kárt, az adós vagyona ezzel nem csökkent, az alperes a szerződés alapján saját személyében a végrehajtási eljárásba nem kapcsolódott be, saját követeléséhez nem jutott hozzá.

Alapvetően találta a Gt. 30.§ (2) és (6) bekezdése szerint a vezető tisztségviselő alperessel szemben a társaságnak okozott kár megtérítése iránti igényt is. Megállapította, hogy a 2008. augusztus hó 11. napján létrejött jogügyletnek szükséges lett volna a Gt. 141.§ (2) bekezdés m) pontja szerint a taggyűlési jóváhagyás, a 2008. január hó 10. és 2008. július hó 4. napján kelt szerződések nem igényeltek taggyűlési jóváhagyást, azonban megkötésükre a Ptk. 221.§ (3) bekezdésében foglaltak megsértésével került sor, mivel mindkét szerződő fél nevében az alperes járt el. Kifejtette azonban, hogy az alperes és a **B.** Kft. között 2008. augusztus hó 11. napján megkötött szerződés sem a társaságnak, sem alperesnek nem okozott kárt. Utalt arra, hogy a 2008. január 10. és július hó 4. napján kelt szerződések révén vált lehetővé, hogy a **Q.** Kft.a végrehajtási eljárásba bekapcsolódjon, és az ingatlan tulajdonjogát megszerezze, azonban emiatt kár a felperest és a gazdasági társaságot nem érte, mivel a 21.376.000 forint forgalmi értékű ingatlant olyan módon szerezte meg, hogy 17.377.311 forintot kifizetett a **B.** Kft. tartozásaira, és e mellett a kölcsönszerződések szerinti késedelmi kamat - 3.595.371 forint, mely a tőkével együtt összesen 20.972.682 forint - is megillette. Kiemelte, hogy a **Q.** Kft.jogszerűen kapcsolódott be a végrehajtási eljárásba, és jogszerűen jutott az ingatlan tulajdonjogához. Álláspontja szerint a társaságot azért sem érte kár, mert a végrehajtási eljárásban résztvevők összes követelése meghaladta az ingatlan értékét. Megállapította, hogy felperest az alperes a végrehajtásról nem tájékoztatta, de a felperes maga is ügyvezetője, tagja volt a társaságnak, tudomással bírt a társaság tartozásairól, csődközelről, a saját forrású hitelről, ennek ellenére semmiféle érdeklődést nem tanúsított a társaság ügyei iránt, neki is fennáll a felelőssége azért, hogy a szerződésekről, a végrehajtási eljárásról tudomással nem bírt. Utalt arra, ha a felperes tudomással bírt volna a jogügyletekről, végrehajtási eljárásról, akkor sem tudta volna megakadályozni a végrehajtást, ingatlanárverést, mivel a **Q.** Kft.által nyújtott kölcsön hiányában a társaság nem tudta volna a tartozásait fizetni, a **B.** Kft. felszámolása esetén pedig a **Q.** Kft.vagy alperes alacsonyabb áron is megvásárolhatta volna az ingatlant. Hivatkozott arra, hogy a **Q.** Kft. a Vht. adta jogaival élve kapcsolódott be a végrehajtási eljárásba a bíróság jogszerű határozata alapján, az ingatlanértékesítés, becsérték megállapítás, vételár felosztása során nem történt jogszabálysértés, ezért nem károkozó magatartás, hogy az alperes nem terjesztett elő alaptalan, felesleges fellebbezést, illetve végrehajtási kifogást.

Alapvetően találta az elsőfokú bíróság a Ptk. 339.§-ra alapított keresetet is a fenti indokokra hivatkozással. Kiemelte, hogy végrehajtási eljárás hiányában a **Q.** Kft. és alperes is hitelezői igényét a felszámolási eljárásban érvényesíthette volna, és ezért a felperes „h” kategóriás hitelezői igénye nem került volna kielégítésre.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést, fellebbezésében az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását, a keresetnek helyt adó döntés meghozatalát kérte. Hivatkozott arra, hogy az elsőfokú bíróság feltételezésekre alapítva „mentette ki” az alperes felelősségét annak

ellenére, hogy az alperes jogszabályba ütköző, semmis szerződések megkötésével szerezte meg saját maga javára irreálisan alacsony áron az ingatlant. Utalt arra, hogy az alperes mint tag és mint ügyvezető magatartása egymástól nem választható el, az alperes mint tag ügyvezetői minőség hiányában nem tudott volna joghatás kiváltására alkalmas nyilatkozatot tenni a **B.** Kft. képviselőjében. Kiemelte, hogy az alperes nem bizonyította tagi hitel követelése fennállását, illetve azt sem, hogy a végrehajtási eljárást követően a **Q.** Kft.-nek milyen követelése maradt fenn, ezért az elsőfokú bíróság tévesen értékelte a **Q.** Kft. törke-, és kamat követelését. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a Pp. 206.§-ban foglaltak megsértésével olyan követelést „kreált”, amelyet sem az alperes, sem a **Q.** Kft. nem érvényesített a **B.** Kft.-vel szemben. Kifejtette, hogy az érvénytelen joghatás kiváltására alkalmatlan szerződések nélkül az alperes nem szerezhette volna meg az ingatlan tulajdonjogát, az alperes Ptk. 4. és 5.§-ba ütköző magatartása miatt a felperes hitelezői igénye nem térült meg.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte.

A fellebbezés részben alapos.

Az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg, és a helyesen megállapított tényállásból helyesen vonta le azt a jogkövetkeztetést, hogy a Gt. 50.§ (1), (2) bekezdése alapján nincs helye az alperes marasztalásának. A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletének jogi indokolásával ebben a részben maradéktalanul egyetért. A Gt. 50. §-a a hitelezővédelem körében szabályozza az ügynevezett felelősség áttörési szabályokat. A felelősségáttörés lényege az, hogy mindazon társaságokban, ahol a tagnak a felelőssége csak korlátozott, ám e korlátozott felelősséggel visszaéltek, ez a magatartás pedig a hitelezők megkárosítására vezetett, a tagok korlátlanul és egyetemlegesen felelnek a jogutód nélkül megszűnt társaság ki nem egyenlített kötelezettségeiért. A Gt. ezen rendelkezése alapján a tagnak a társaság tartozásaiért, a társasági vagyonból ki nem egyenlített követeléseikért kell helytállnia. A törvényi tényállás alkalmazása során ezért a tagi magatartást kell vizsgálni, és akkor alkalmazható a Gt. 50. §-a, ha van olyan magatartás, amellyel a korlátozott felelősségű társaság tagja saját korlátozott felelősségével, vagy a társaság elkülönült jogi személyiségével a hitelezők rovására visszaélt. Jelen ügyben felperes ilyen alperesi tagi magatartást nem bizonyított, a károkozó magatartásként megjelölt tevékenységet, mulasztást az alperes ügyvezetőjeként tanúsította.

Nem ért azonban egyet a másodfokú bíróság az elsőfokú bírósággal abban, hogy az alperes felelőssége ügyvezetőként sem áll fenn. A vezető tisztségviselő a Gt. 30. § (2) bekezdése értelmében az ügyvezetés körébe tartozó feladatait az ilyen tisztséget betöltő személytől általában elvárható gondossággal, és - ha a törvény kivételt nem tesz - a társaság érdekeinek elsődlegessége alapján köteles ellátni. Ha a vezető tisztségviselő e minőségében (tevékenységével vagy mulasztásával) saját társaságának okoz kárt, akkor ezért a kárért a társaság irányában a polgári jog általános szabályai szerint felel, feltéve, hogy a kárt a jogszabályok a társasági szerződés vagy a társaság legfőbb szerve által hozott határozatok, vagy az ügyvezetési kötelezettségei felróható megszegésével okozta. A vezető tisztségviselővel szemben a társaságnak okozott kár megtérítése iránti igényt a Gt. 30. § (6) bekezdése szerint a tag érvényesítheti, de ez nem a tag saját kára, nem önálló igény, mivel azt a kárt érvényesítheti, ami a társaságot érte az ügyvezető kötelezettségszegése, vagy mulasztása miatt. Elsődlegesen ezért abban a kérdésben kellett állást foglalni, hogy van-e olyan alperesi - ügyvezetői minőségében elkövetett - magatartás vagy mulasztás, melyből eredően a gazdasági társaságnál kár keletkezett.

Az alperes a 2008. január hó 10. és 2008. július hó 4. napján megkötött szerződéseknél a **B. Kft.** ügyvezetőjeként járt el, és egyidejűleg a Ptk. 221.§ (3) bekezdése megsértésével ellátta a hitelező képviselőjét is, a **Q. Kft.** nevében a szerződéseket aláírta. Megjegyzi a másodfokú bíróság, hogy a kártérítési felelősség szempontjából nem annak van jelentősége, hogy a szerződések érvényesek-e, hanem annak, hogy alperes e magatartása okozott-e kárt, és a társaság érdekeinek elsődlegességét sértette-e. A kölcsönszerződés, és az ennek biztosításra megkötött jelzálogszerződés azonban önmagában a **B. Kft.**-nek kárt nem okozott, a kölcsönnyújtásra ténylegesen sor került, a társaság vagyona nem csökkent, ezért a kölcsön és jelzálogszerződés megkötése kártérítési felelősség alapjául nem szolgálhat.

A **B. Kft.** vagyonában csökkenést egyetlen, a keresetben megjelölt körülmény okozott, nevezetesen a biztosítéskul lekötött ingatlan forgalmi érték alatti árverési értékesítése. Ennek során az alperes nyilvánvalóan és egyértelműen nem a **B. Kft.** érdekeinek elsődlegessége alapján járt el. A **B. Kft.** érdeke az árverés elkerülése lett volna, ennek érdekében azonban az alperes nem tett semmit, holott a **Q. Kft.** által - éppen a hitelezők kifizetésére - rendelkezésre bocsátott kölcsön fedezetet nyújthatott volna a végrehajtást kezdeményező **E. Kft.** követelésének megfizetésére is. Ez állt volna érdekében a **B. Kft.**-nek, az alperes azonban nem a társaság érdekeinek elsődlegességét tartotta szem előtt, hanem a zálogjogosult társaság érdekeit, akinek éppen az árverés állt érdekében az alacsonyabb vételár elérése érdekében. Megsértette a **B. Kft.** érdekeinek elsődlegességét az alperes az árverés során is, mert az árverési vevő nevében eljárva a forgalmi értékhez képest indokolatlanul alacsony, 11.540.000.-os vételár ajánlatot tett, mert az árverési vevő oldaláról az alacsonyabb árverési vételár elérése állt érdekében. Az árverés során egyértelműen az árverési vevő, és nem az úgyszintén általa képviselt eladó érdekének elsődlegessége alapján járt el, ezzel pedig megsértette a Gt.30.§ (2) bekezdésének, azaz a **B. Kft.** érdekei elsődlegességének megfelelő eljárás követelményét.

Az alperes károkozó magatartásával okozati összefüggésben bekövetkezett kárként értékelhető a kereset megjelölt összeg, nevezetesen az ingatlan 21.376.000 forint forgalmi értéke, és az árverési vevő, **Q. Kft.** által a **B. Kft.** hitelezőjének kifizetett 17.377.311 forint összeg különbözete, amely a keresetben megjelölt 3.998.689 forint.

A perben a felperes a kárt, a károkozó magatartást és az okozati összefüggést bizonyította. Ezzel szemben az alperest terhelte annak bizonyítása a Gt. 30.§ (2) bekezdése alapján, hogy az ilyen tisztséget betöltő személytől elvárható gondossággal, a társaság érdekeinek elsődlegessége alapján járt el. Az alperes bizonyítást az .../4. számú felhívásban foglaltak ellenére nem ajánlott fel.

A **B. Kft.** kára 3.998.689 forint, a felperes azonban tagként nem tarthat igényt a társaságot megillető teljes kár megtérítésére, mivel a társaságnak okozott kár megtérítése iránti igényt a felperes a Gt. 30.§ (6) bekezdése szerint csak a társaság megszűnés kori felosztott vagyonából az őt megillető részarányában érvényesítheti. A társaság jogutód nélküli megszűnése teremtette meg annak lehetőségét, hogy a 30.§ (6) bekezdése alapján a felperes az alperessel szemben önállóan kártérítési követelést érvényesítsen. Amennyiben a társaság fennállása és működése alatt, illetve a jogutód nélküli megszűnése folytán történő törlése előtt az alperessel szemben a 30.§ (2) bekezdése alapján a társaság kártérítési igényt érvényesített volna, akkor a társasági vagyon elsődlegesen a hitelezői

igények kielégítését szolgálta volna. A gazdasági társaság jogutód nélkül való megszűnése után ezért a vezető tisztségviselőkkel szembeni kártérítési igényt a korlátozott felelősségi tag a társaság megszűnésekor felosztott vagyonból öt megillető rész arányában érvényesítheti, feltéve, hogy a hitelezők kielégítése után létezik, vagy a kár összegét is figyelembe véve létezne felosztható vagyon (BDT2014.3100. szám alatt közzétett eseti döntés).

Az alperes a társaságnak 3.998.684 forint kárt okozott, melyből levonásba kell helyezni a felszámolás költségeit, a felszámolási eljárás során érvényesített hitelezői igényeket. A felszámolói díj 381.000 forint volt, a **N.** 5.000 forint, az **M. Zrt.** 395.000 forint, az **E. Kft.** 87.500 forint, **K.** Jegyzője 511.107 forint, 6.105 forint, 99.430 forint összegű, összesen 1.485.142 forint hitelezői igényt érvényesített. A tagok között felosztható vagyon ezért 2.513.547 forint lett volna, melyből a felperest 50 %, 1.256.770 forint illeti meg.

A fentiekre tekintettel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253.§ (2) bekezdése alapján részben megváltoztatta, és kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 1.256.770 forintot, és ennek 2009. július hó 10. napjától a Ptk. 301.§ szerinti késedelmi kamatát. A keresetet ezt meghaladóan tekinti a másodfokú bíróság elutasítottnak.

A felperes 9.450.000 forint pertárgyérték alapján 13 % mértékben lett pernyertes, az első-, és másodfokú eljárásban felmerült 600.075 forint és 25.400 forint ügyvédi munkadíj, valamint 98.959 forint szakértői díjra, az alperes első-, és másodfokú eljárásban felmerült ügyvédi munkadíjára és 14.430.000 forint előlegezett tanúdíjra figyelemmel a Pp. 81.§-a alapján a másodfokú bíróság a felperes által az alperesnek fizetendő elsőfokú perköltség összegét 462.500 forintra leszállította.

A felperes részbeni pernyertességére tekintettel a Pp. 81.§ (1) bekezdése szerint határozott a feljegyzett első-, és másodfokú illeték viseléséről.

A másodfokú eljárásban felmerült költségekről a másodfokú bíróság a Pp. 81.§ (1) bekezdése alapján határozott.

Pécs, 2016. június 15.

. Kovács Ildikó s.k. a tanács elnöke, Dr. Gyöngyösiné Dr. Antók Éva s.k. előadó bíró, Dr. Berki Csilla s.k. bíró